Nº 3 1982

UFO GÄVLEBORG

ARGUS

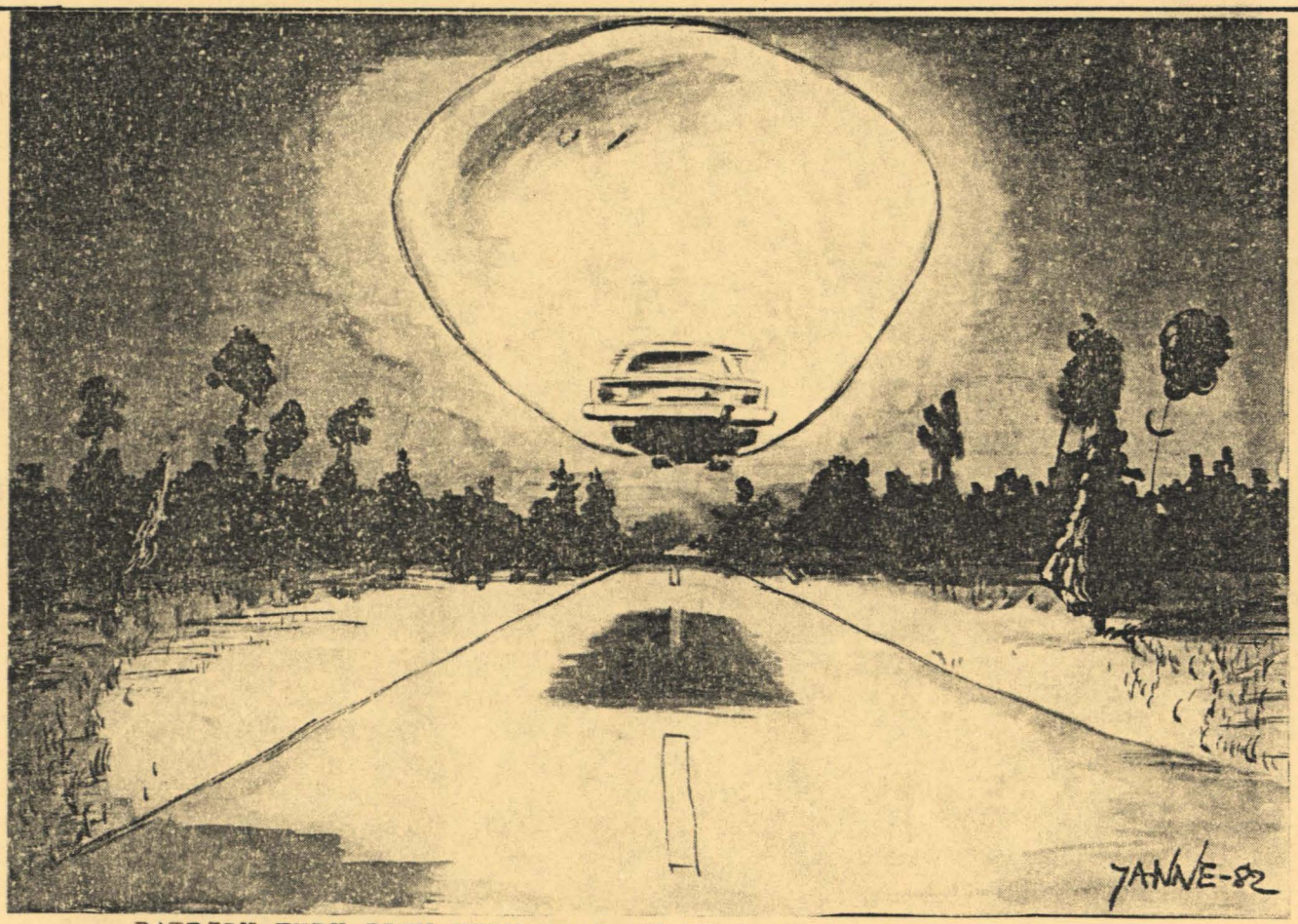

PATRICK EUDY BLEV KIDNAPPAD AV EN RYMDFARKOST UTANFÖR NEW YORK. SE ART.SID 2

Argus nr.3
Årgång 6.1982

Argus är en medlemstidning för UFO-GÄVLEBORG som är medlem i Riksorganisationen UFO-SVERIGE.
Argus utkommer med 4 nr. per år och ingår i medlemsavgiften.

ANSVARIG UTGIVARE:

STYRELSEN:
Ordf.Roland Östlund
V.Ordf.
Thomas Dahl
Sekr.Håkan Ekdahl
Kassör.Stig Myrin
LEDAMÖTER:
Eskil Nyström
B-O.Bratter
Ola Jedenby

Adress:
Gävleborgs UFO-förening
Box 282
801 04 Gävle 1

Tel:026/116969
" " 127224
" " 142458

Medlemskap:
Fam.+Enskild medl.75:-år.

Militär,Pensionär och skolungdom under 18 år 40:-år.

Medlemsavgiften insättes på postgiro nr 21 45 89 - 4.

REDAKTIONELLT

Ja, då var det då dags igen. Efter en härlig sommar med mycket sol, bad och allt som hör den Svenska sommaren till så är det då höst men den kan ju som vi vet vara vacker den med. Vi på red. har nu"laddat" upp våra trötta"energi batterier" och skall sparka igång ordentligt nu i höst. Vi kan meddela att den familjedag vi hade i våras i Högbo bruk där ca; 20 medlemar kom vart lyckat. Dom aktiviteter vi hade där var gåbingo med tio frågor första pris var 1st gratis medlemskap för 1983 och vinnare blev Dick Nyström. Andra pris var en tevla vinnare Eskil Nyström.Vi hade en tävling i platts undersökning vid en ufo-landnings platts (fingerad) där man kunde vinna dekaler. Under tiden var det korvgrillning och lite UFO-snack. Det hela var mycket uppskattat.
Nå, har det varit några UFO-fall i länet?
Nej, inte vad vi har fått reda på i allafall. Men i Norge har dom full aktivitet på området närmare bestämt i Hessdahlen. Några av våra medlemar har varit på plattsen och hört med befolkningen och dom har nästan dagliga observationer. Vi på red. hoppas på ett repotarge från de som varit i Hessdalen.
Vi har haft dragning på medlemslotteriet och presenterar de som vunnit här nedan.

"REDAKTIONEN"
Här representerad av
V.ordförande
Thomas Dahl

VINNARNA I MEDLEMSLOTTERIET 1982

1:a pris nr. 44 ANN-CHRISTINE LINDQVIST

2:a pris nr. 6 LARS EKENDAHL

3:e pris nr. 4 JÖRGEN CARLSSON

4;e pris nr. 9 ROLF HENRIKSSON

5:e pris nr. 46 STURE WAHLMAN

GRATTIS ÖNSKAR VI PÅ REDAKTIONEN.

Hypnos gav svaret på mysteriet med minnesluckan:

Patrick blev kidnappad av en rymdfarkost!

Patrik Eudy,46-årig bilförsäljare i Monroe,New York,kunde inte begripa varför han plötsligt fått pippi på flygande tefat och konstiga rymdvarelser.Hypnosbehandling gav svaret:Han hade blivit kidnappad av en jättelik UFO-farkost-med bil och allt!

I nära två år gick 46-årige bilförsäljaren Patrik Eudy omkring och trodde att han höll på att förlora förståndet.Han,som tidigare varit en trygg och jordnära person kunde plötsligt inte tänka på något annat än rymdfarkoster och underliga,främmande varelser.Och alltsammans började en vinternatt 1979,när Patrik på väg hem i sin bil plötsligt drabbades av en minneslucka,en black out på hela tre timmar,mitt på vägen.
-Jag körde hem vid tretiden,det var en väldigt fin och stjärnklar natt förresten,berättar Patrik själv.Normalt tar sträckan en halvtimme att köra,men jag var bevisligen inte hemma förrän strax före halv sju på morgonen.

INTE BERUSAD

-Hade det inte varit så att jag bara druckit ett par öl den där kvällen,skulle jag skyllt alltsammans på att jag var på snusen och somnat bakom ratten.Men så började alla de här "fantasierna"om rymdmänniskor och UFO-farkoster dyka upp i min skalle.Jag kunde inte värja mig för dem,de var som fragment från ett tidigare liv, något som jag verkligen upplevt.

Månaderna gick, men Patricks UFO-intresse avtog inte, tvärtom det växte sig allt starkare.

-Till sist var jag desperat,men vågade inte gå till en läkare och prata om mitt problem.Jag var övertygad att jag skulle bli stämlad som tokig.Av en ren händelse fick jag se i tidningen att det fanns en livaktig UFO-förening i närheten av min egen hemstad Monroe,och jag beslöt att kontakta någon där.

19 UFO-RAPPORTER

-När jag nämde datum för min märkliga upplevelse i bilen blev föreningsmedlemmarna eld och lågor.Just den natten hade det rapporterats in 19 olika UFO-iakttagelser i trakterna av Monroe.

Blan entusiasterna i UFO-föreningen fanns psykologen Henry Morton och han föreslog Patrick att de tillsammans skulle försöka bena upp problemet med hans sjukliga intresse för rymdfenomen med hjälp av hypnos.Patrick,som i det läget var beredd att göra vad som helst för att få en förklaring till minnesluckan och dess olycksaliga konsekvenser,samtyckte.

30 METER STORT "TEFAT"

Under seansen bands de fragment och minnesglimtar som Patrick i vaket tillstånd berättat om,ihop till en sammahängande historia.Med entonig röst rapporterade Patrick en minst sagt otrolig upplevelse:

Han berättade hur han,just som han passerade en järnbro,bländades av ett starkt vitt ljus,och hur bilen med honom själv i,liksom sögs upp från körbanan och alldeles ljudlöst,manövrerades in i en stor oval farkost cirka 30 meter i diameter.Vimmelkantig och omtöcknad,som om han varit drogad,fördes Patrick av en silverklädd varelse in i ett cockpit-liknande utrymme.

-Jag tror den där figuren talade telepatiskt med mig,för jag fick en bild av hur min bil lastades in i ett bagageutrymme någonstans ombord.Sedan gav han mig ett tecken att följa med och plötsligt befann vi oss i ett nästan beckmörkt rum.Jag fick sätta mig i en metallstol,som fälldes bakåt,som en säng.Min följeslagare spände fast mig runt anklarna och hanlederna med någon sorts elastska manschetter,och sedan kände jag hur det stack till i fingertopparna,först i den högra handen,sedan den vänstra.Det verkade som jag utsattes för någon sorts test.

Sen var Patrick Eudy tillbaka på vägen igen,precis på samma ställe vid järnbron.Och när han tittade på sin klocka hade som sagt tre timmar gått!

-Jag är övertygad om att Patrick Eudy talar sanning,kommenterade psykologen Henry Morton det sensationella resultatet av hypnosseansen.Han har verkligen blivit kidnaopad av en UFO-farkost,den här mannen.
Patrick själv känner sig också överbevisad.
-Det låter ju inte klokt,men jag har förlikat mig med tanken.Inte minst för att få frid i själen.

HJ Nr 32
11/8 1982.

LJUSKEN I SÖDER..... OCH I NORR .

KARLSKRONA.
Ett flammande fosforfärgat sken - som en explotion - lyste upp delar av södra Sverige sent i går kväll.
Kustradion i Karlskrona blev nerringd och polisbåten gick ut i väst Hasslö för att söka efter en olycksplats.Men fann ingenting.
-Det rörde sig förmodligen om delar från en satellit som kom in i atmosfären och brann upp, säger fanjunkare Rolf Refwelin till Aftonbladet. Han förstår de många som ringde från tio över elva till midnatt.Skenet såg verkligen dramatiskt ut de få sekunder det varade.Det var som något exploderade och brann upp.Första larmet kom från en fritidsbåt och då fanns inget underlag för andra teorier än en olycka. Men sen kom larm från Gotland till Åhus i Skåne och saken var klar:
Skenet rörde sig horisontellt och på mycket hög höjd.Det var delar från en störtande satellit.

SUNDSVALL.
I går kväll kunde Sundsvallsborna betrakta ett praktfullt skådespel på himlavalvet.
Många ringde tidningarna och undrade om det var invasion från rymden eller hemliga atombombsprov på gång.
Men det var bara vädrets vanliga makter.
Ett kraftigt åskväder med starka kulblixtar 8 - 9 mil utanför Sundsvall satte himlen i brand.
- Vi har beundrat skenet genom fönstret hela kvällen, berättar en av meterologerna på Midlanda flygplats.

/ Källa: Aftonbladet Fredag 6/8 1982/

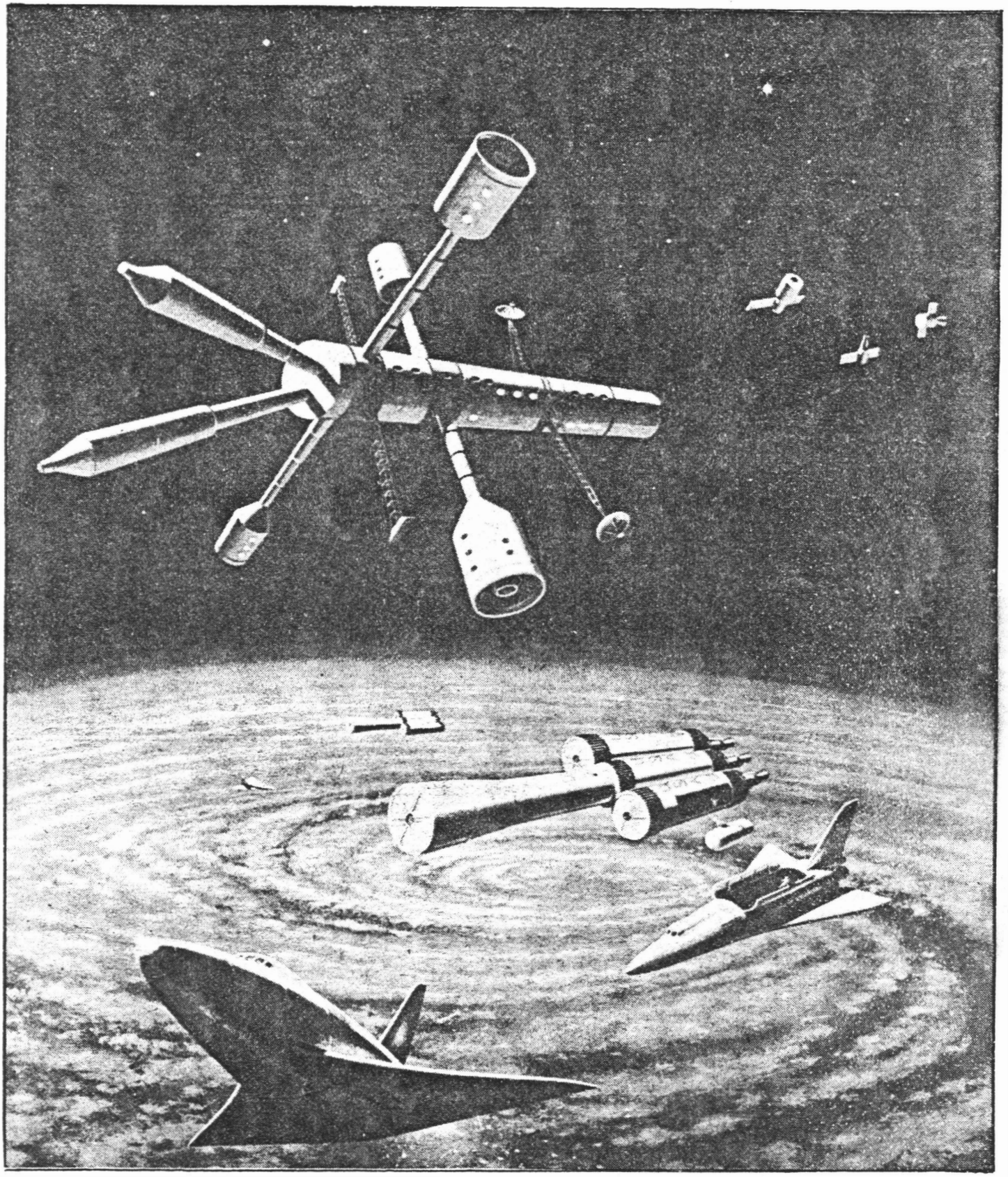

INOM TJUGO ÅR KAN DEN HÄR BILDEN BLI VERKLIGHET:EN RYMDSTAD HÖGT OVANFÖR VÅRA HUVUDEN,EN LIKA VÄLKÄND SYN PÅ HIMLEN SOM SOLEN,MÅNEN OCH STJÄRNORNA.HÄR BOR ÖVER TUSEN MÄNNISKOR.DERAS UPPDRAG: ATT GE MÄNNISKAN EN NY FRAMTID.

EN STAD I RYMDEN,OM TJUGO ÅR FINNS DEN DÄR!

Härifrån kan vi ta vara på den svårfångade solenergin och sända den vidare till Jorden.Härifrån kan vi leda utforskningen av rymden och starta expeditioner till Mars,Venus och ännu mer avlägsna planeter.Vi är inte längre bundna till Jorden.

Första steget mot en rymdstad blir att skjuta upp en vidareutvecklad typ av den amerikanska rymdstationen Skylab.Det blir en otroligt avancerad anläggning,Spacelab.

Transportskeppet som ska föra forskarna ditut står redan färdigt på Jorden.Det har fått namnet Skytteln och beskrivs som en korsning mellan ett vanligt flygplan,ett rymdskepp och ett segelplan.Förberedande test som gjordes med Skytteln under 1977 ger stort hopp.Farkosten är så bekväm att astronauter i framtiden inte nödvändigtvis måste vara topptrimmade för rymdfärder, vilket innebär att fler vetenskapsmän kan komma med.

Skytteln kan användas att transportera upp relativt stora satelliter och skicka ut dem i sina banor.Den kan också användas för inspektioner och reparationer av satelliter.

Men den främsta uppgiften blir troligen att transportera upp bränsletankar för olika flygprojekt till månen eller andra plaeter och att föra besättningarna till och från rymdstäderna.

FÖR OCH NACKDELAR

I dessa städer kan forskarna arbeta på ett betydligt mer avancerat sätt än från Jorden.Här slipper de störas av den grumliga atmosfären och här får de tillgång till helt andra hjälpmedel än tidigare.

Rymdstäderna föreställs bestå av ett kärnkraftsdrivet,helt slutet system.Här finns gratis vakuum och obegränsad solkraft.

Det är också möjligt att vi kan använda städerna till att överföra solenergin via mikrovågor till Jorden.Solenergin skulle då kunna ersätta vårt slöseri med olja och kol och stoppa utbyggnaden av kärnkraftverken.

Men det finns betänkligheter också.Det är helt klart att en rymdstad skulle få stort militärt värde.Dessutom vet vi inte hur människokroppen reagerar för förhållandena i rymden.

Vi måste exempelvis bygga ett hundraprocentigt skydd mot strålning,särskilt när de fruktade stormarna aktiverar Solen.Vart elfte år beräknas ett sånt maximum inträffa,nästa gång väntas bli 1989.

Övervinner vi alla dessa svårigheter så har människan genom rymdstäderna öppnat en ny dörr till framtiden.Kanske den enda som återstår för oss.

Expressen
12/3 1978.

FLYGANDE TEFAT
finns såna?

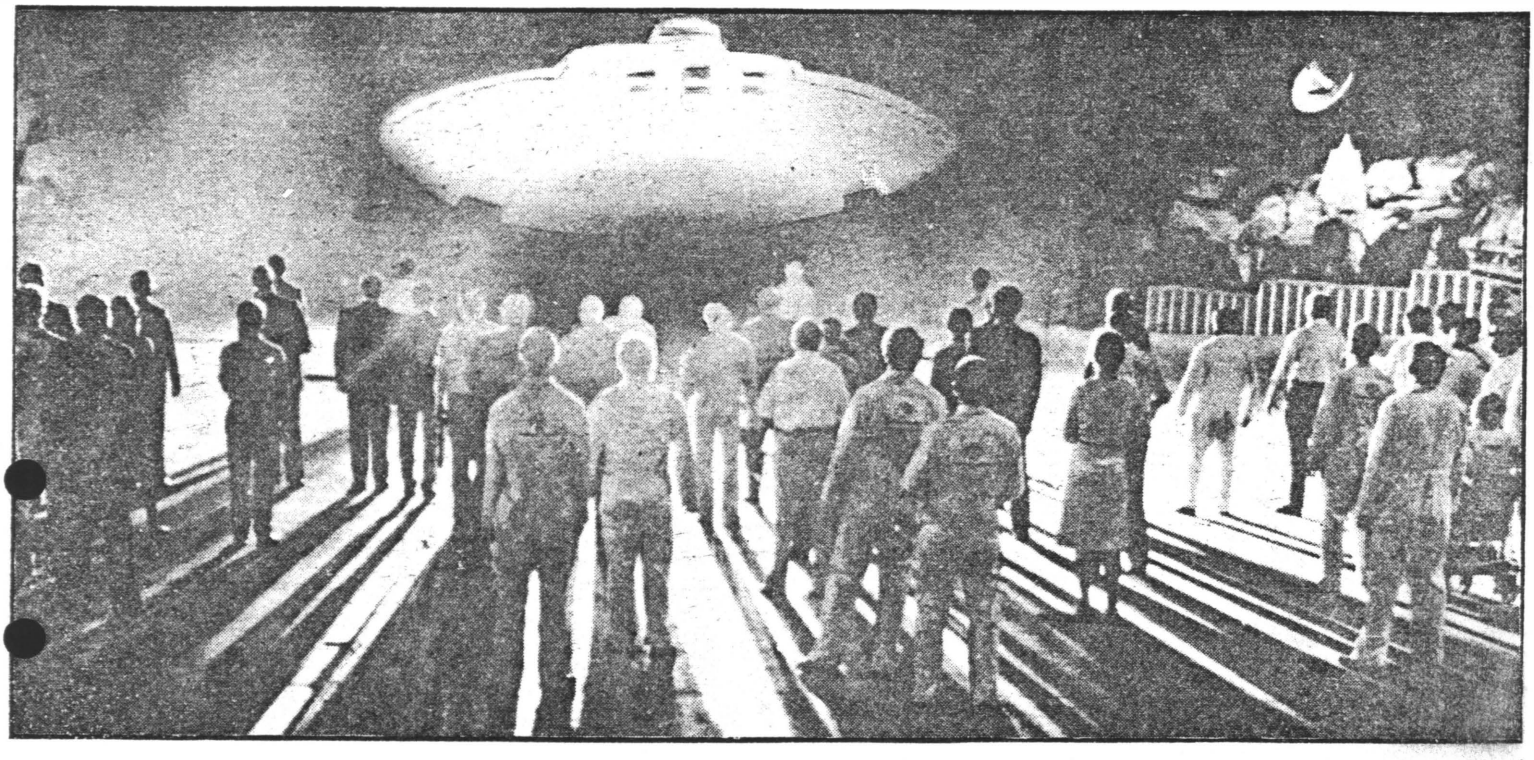

-MILJONTALS MÄNNISKOR LJUGER INTE.ALLA KAN INTE VARA GALNINGAR SOM SER I SYNE.DET ÄR DAGS ATT MÄNSKLIGHETEN TAR UFO,DE SÅ KALLADE FLYGANDE TEFATEN,PÅ ALLVAR.
DET SÄGER J ALLEN HYNEK,SOM ÄR CHEFSASTRONOM VID NORTH WESTERN UNIVERSITY I CHICAGO OCH VÄRLDENS FRÄMSTE EXPERT PÅ UFO

I 21 år arbetade professor Hynek som amerikanska flygvapnets expert i UFO-undersökningar.
-Jag var mycket skeptisk i början.Jag sökte ständigt naturliga förklaringar på alla rapporter.Till sist insåg jag dock att det inte går att rycka på axlarna åt allt som inte kan förklaras av det så kallade mänskliga förnuftet,säger professor Hynek till expressen.
Därför har J Allen Hynek startat ett UFO-center i Evanston i Illinois.Han och hans medarbetare har sorterat fram över 60 ooo trovärdiga rapporter från människor som sett "flygande tefat" och matat in dem på data i universitetet i Princeton.
En rad vetenskapsmän från olika fält har anslutit sig till UFO-centret.Senast har antropologen Margaret Mead gått med i styrelsen.
-Det behövs en grundlig tvärvetenskaplig utredning om UFO, säger professor Hynek.Det är ingalunda ett astronomiskt eller psykologiskt fenomen.
De första rapporterna i modern tid om "flygande tefat" kom från Sverige.Strax efter andra världskriget rapporterades en rad så kallade "spökraketer" från praktiskt taget hela Sverige,men mest från norrland.De rapporterna väckte amerikanska försvarets intresse.

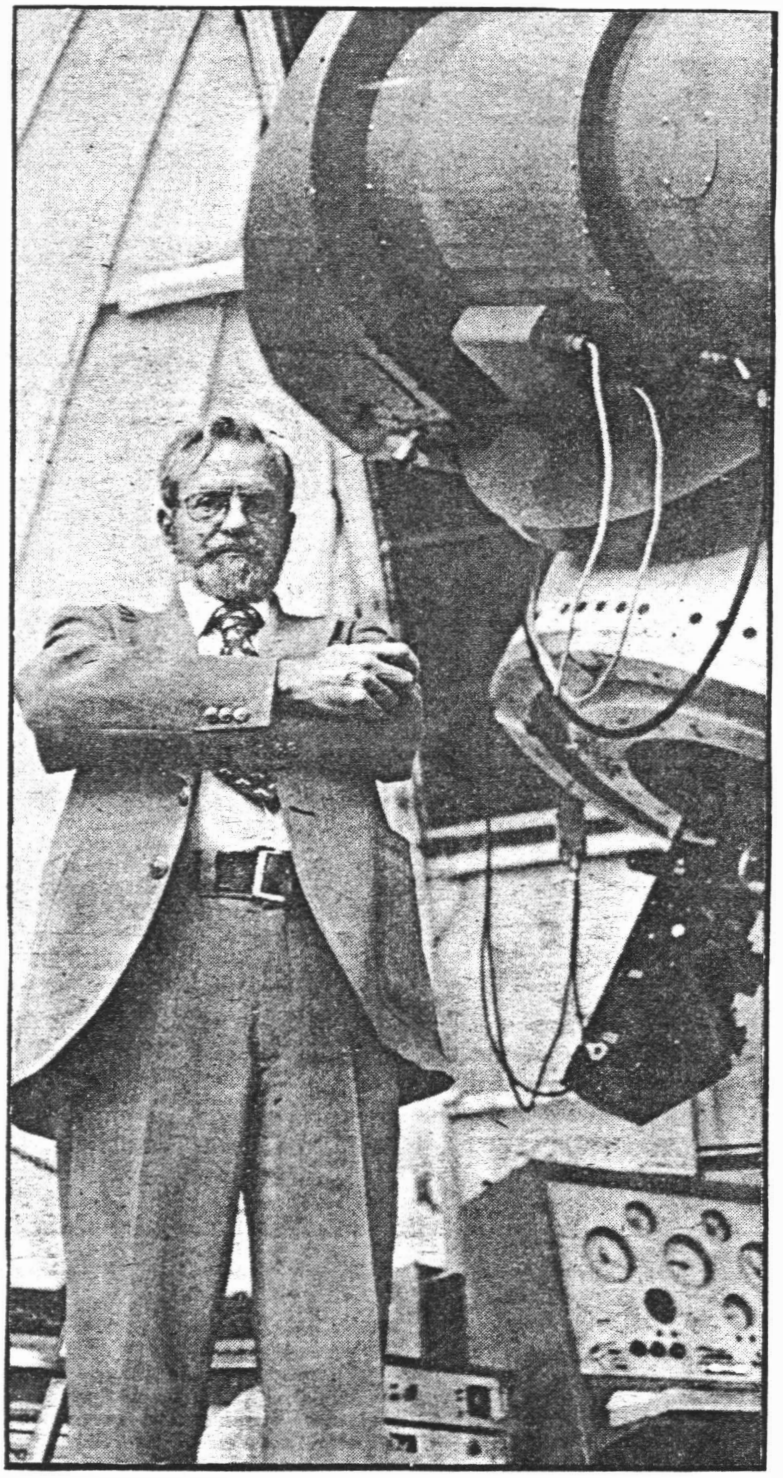

-JAG TROR INGENTING,MEN KANSKE FINNS DET EN NIVÅ SOM VI MÄNNISKOR INTE UPPTÄCKER MED VÅRA VANLIGA SINNEN.DET SÄGER VÄRLDENS FRÄMSTE UFO-EXPERT J ALLEN HYNEK,HÄR I SITT UFO-CENTER I ILLINOIS.

-Höll ryssarna på med att prova ut ett nytt hemligt vapen?

1958 startade flygvapnet i USA sina undersökningar och astronomen J Allen Hynek kopplades in.

-Sammanlagt undersökte vi 12 600 rapporter,säger professor Hynek till Expressen. De kom med de mest skild förklaringar: väderballonger,Venus, sumpgas och så vidare.

1969 var militärerna övertygade om att "tefaten"inte var något nytt vapen som hotade USA:s säkerhet.Då lades undersökningarna ner.

-Själv hade jag då börjat begripa att det måste finnas något mer än lögner och mänskliga misstag i rapporterna,säger professor Hynek.

-Här finns rapporter från människor som har allt att förlora och ingenting att vinna på att berätta om vad de sett.Varför skulle de ljuga?

-Hur kan en ballong plötsligt tvärstanna och sedan göra en sväng på 90 grader och försvinna?

-Hur kan ett föremål vara uppdiktat eller en synvilla om det samtidigt syns på radarskärmar?

Rapporterna om UFO har fördubblats sedan 1968. Numera kommer det ungefär 100 rapporter varje dygn världen över från människor ,som sett UFO fenomen.I USA har över 15 miljoner människor någon gång sett ett oförklarligt flygande föremål.

President Jimmy Carter är en av dem.När han var guvenör i Georgia 1973 såg han någonting "stort som månen" flyga över staden Griffin.
Experter har försökt förklara det med att Carter i själva verket såg planeten Venus.
-Jag tycker inte om att ha en president som inte kan skilja Venus från månen,säger professor Hynek.
Carters intresse för UFO väcktes den gången.Han har nyligen tillsatt en kommission som ska ta upp utredning där flygvapnet slutade 1969.Flyggeneralerna lät utge en "blå bok" och redovisade 12 600 olika rapporter om UFO som setts i USA. Trots att bara 700 av fallen kunde förklaras avfärdades alla som bluff eller synvillor.
-Nej,det är nödvändigt att börja ta UFO-forskningen på allvar, säger professor Hynek.
-Jag har lärt mig att inte ens de mest fantastiska historier kan avfärdas.En gång 1957 berättade till exempel en brasiliansk bonde hur han tagits till fånga mitt i natten av fem uniformerade personer och förts ombord på ett luftskepp.
-Där lämnades han tillsammans med den vackraste kvinna han någonsin sett.Hon gjorde på teckenspråk klart för honom att hon ville få ett barn med honom.
-Det låter som en sexuell fantasi men en läkare undersökte bonden och fann att han var oförklarligt smittad med radioaktivitet,säger professor Hynek.Vad skall man då tro?
-Jag tror ingenting.Om de här föremålen kommer från yttre rymden så vet jag som astronom att där måste finnas varelser med en teknologi enormt överlägsen vår.Sådana är avstånden i rymden.
-Men varför kan det inte finnas en inre rymd?Kanske finns det här ibland oss en nivå,som vi människor inte upptäcker med våra vanliga fem sinnen.
-En människa som är född blid kan till exempel inte se en solnedgång.Lägg till ett sinne,och hon ser den.

Expressen
12/3 1978.

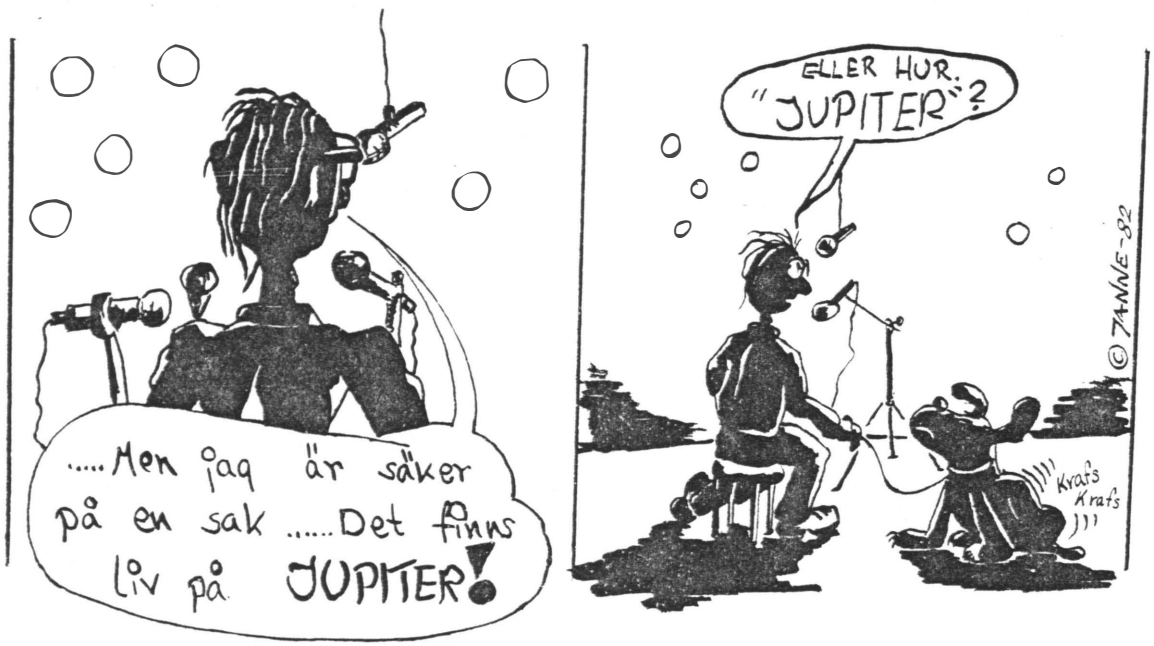

”Den fruktansvärde snömannen” har länge sysselsatt människors fantasi. Nu påstår en rysk vetenskapsman att han har bevis för att denna urtidsmänniska verkligen existerar. Och en medlem av hans expedition säger:

Jag inte bara såg ”snömannen” – vi talade med varandra!

-Den jättestora varelsen var täckt med långt hår,men jag kunde se att det var en kvinna.Hon hade studerat mig i mer än tre timmar då hon plötsligt öppnade munnen och stötte fram en serie ljud som lät som fågelkvitter.Jag insåg att jag upplevde något absolut unikt.
En förhistorisk hominid tog kontakt med en människa för första gången på 40 000 år...
Om det inte varit för vittnena och de fotspår som fanns kvar nästa morgon skulle Gelyona Siforova ha trott att hon drömt alltsammans.
-Jag frågade varelsen vad hon hette.Hon läste mina tankar och svarade "Keha-Tchee".
-Jag log mot henne och hon nickade.Hennes ögen var milda.Vi hade blivit vänner,om också bara för en kort stund.

KOM SOM VÄNNER

En dag i slutet av september 1981 var de sista medlemmarna av en sovjetisk expedition på 160 erfarna bergsbestigare på väg att återvända till Moskva från Pamir-Alai i Centralasien,inte långt från gränsen till Kina.Terrängen är svår,klimatet outhärdligt och inga människor kan bo där.Bara någon enstaka gång kommer fåraherdar dit med sina hjordar.
Expeditionen var det senaste försöket av professor Igor Bourtsev,en ung rysk paleontolog att lösa mysteriet med "den fruktansvärde snömannen" som av herdarna kallas Odami Javoi,Vildmannen.
-Vi skulle inte jaga honom som ett villebråd,förklarar professor Bourtsev.Inte göra något försök att fånga honom. Avsikten var i stället att försöka få vänskaplig kontakt.Det är enda sättet att locka fram dem ur deras gömställen.Och de har gömt sig för oss länge - i tusentals år.

Gelyona Siforova är en kvinna i medelåldern.Hon arbetar som bokillustratör i Moskva men är också ett berömt medium och har tränat tillsammans med Bourtsev under tio år. Hon deltog i hans expeditioner åren 1974,1978,1979 och 1980.
Varje gång hade hon känslan av att det mentala budskap hon sände till apmänniskorna,som fanns där osynliga någonstans i den vilda terrängen,nådde fram.
-Men de måste känna sig helt säkra på att vi inte är ute för att göra dem något ont,berättar hon i den första intervju hon beviljat en västreporter.Både professor Boutsev och jag själv vet mycket väl att vi utsätter oss för kritik därför att vi litar så mycket till ESP och telepati för att få kontakt med snömannen,men vi vet också att det är enda möjligheten.De måste kunna lita på oss,annars visar de sig helt enkelt inte.

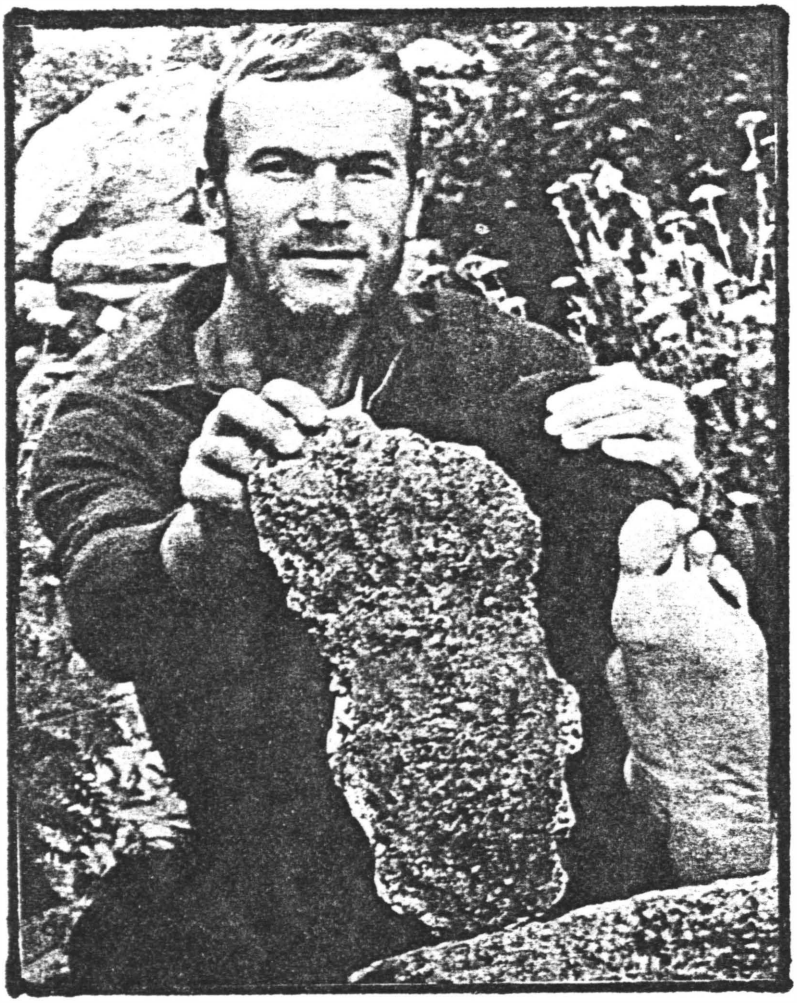

Professor Bourtsev har lett flera expeditioner i Himalayas bergstrakter. Han är helt övertygad om att där existerar en förhistorisk människa.Här jämför han sin egen fot med ett avtryck av "snömannens".

TELEPATISK FÖRMÅGA

-Varelserna besitter en otrolig telepatisk förmåga som tjänat dem under tusentals år. Kanske är det naturens belöning för att de lever med den, i motsats till människan som på alla sätt bekämpar naturen. De vet att de är i fara så snart människan kommer,och då försvinner de in i sina gömställen i skogarna eller i grottor.
-Det är därför professor Bourtsev på telepatisk väg försöker komma i kontakt med democh övertyga dem om att vi inte har något ont i sinet.

Och jag tror att vi till slut har brutit igenom barriären efter mitt möte med apkvinnan den där septembernatten förra året vid Payeronsjön,det första samtalet mellan en människa och en hominid i historisk tid.
-Hon kom fram från sitt gömställe för att studera mig,och hon var inte rädd,hon hade uppfattat signalerna rätt.
De var som vanligt fyra i gruppen,minns Gelyona som var ledaren.De hade startat från stranden av sjön Temir-Dara och gick till fots med packningarna på ryggen.Halvvägs mellan de två sjöarna fick Gelyona plötsligt en känsla av att de inte längre var ensamma.Hon försökte öppna sitt sinne för det budskap,hon kände att någon ville framföra. För sin inre syn såg hon bilden av en högvuxen,omkring 230 cm lång varelse vars kropp var täckt med långt askgrått hår.Varelsen var kvinnlig och verkade mycket nervös. Gelyona kände alltsammans mycket tydligt. Eftermiddagssolen brände hett när vi nått fram till sjön,fortsätter hon Jag hittade en skyddad plats och beslöt ta mig ett bad.Plötsligt kände jag att någon iakttog mig.

Gelyona Siforova är den i professor Scurtsevs expedition som kommit i närmast kontakt med de okända varelserna.Här gör hon förberedelser för att konservera ett fotavtryck efter den jättekvinna som hon "talade" med.

Jag såg mig om men ingen fanns inom synhåll.Vem det än var så måste han eller hon gömma sig bland buskarna.Jag beslöt mig för att det var hominiden och försökte sända ett mentalt budskap;att jag kommit som en vän och bara ville väl.
-Jag klädde på mig och gick tillbaka till mina kamrater som gjort i ordning middagen medan jag badade.Vi åt och gick sedan och lade oss tidigt eftersom vi var trötta efter marschen.Det var alldeles för varmt att sova i tälten så vi lade oss i våra sovsäckar under bar himmel.
Gelyona vaknade vid elvatiden och tittade till sina kamrater för att se om allt var som det skulle.Alla sov. Hon somnade om men vaknade på nytt tio minuter över två.
-Jag hade en stark känsla av att någon såg på mig,berättar hon.Mycket försiktigt vände jag mig om,och där var hon! Hon satt på en flat sten ungefär tio meter bort i en ställning som påminde om en vilande atlet med armbågarna på de utbredda knäna.

Det var fullmåne den natten,men nu hade månen försvunnit bakom bergen.Men himlen var stjärnklar och i det svaga ljuset kunde jag se hennes ögon.De satt mycket tätt tillsammans över en trubbig näsa och grå hårtestar hängde ner på båda sidor om ansiktet.Hon var inte precis någon skönhet.

SVIMMADE AV UTMATTNING

-Hon stirrade hela tiden på mig.Jag hade inte hört henne komma så jag vet inte hur länge hon suttit där,och jag vågade inte väcka mina kamrater av rädsla för att de oavsiktligt skulle skrämma bort henne.
-Jag fick inte heller stirra tillbaka på henne,tänkte jag.Därför vred jag bort huvudet och frågade mig själv vad jag skulle göra härnäst.Jag mindes professor Bourtsevs instruktioner:Titta bara på varelsen korta stunder åt gången.Försök inte tävla om vem som först kan få den andra att vända bort blicken.Ett kort ögonkast var tionde minut eller så är tillräckligt.Så jag räknade tyst sekunderna,och när tio minuter gått lyfte jag på huvudet för att kasta en ny blick på henne.
-Hon satt fortfarande kvar och nu kliade hon sig.Jag kände att hon var skrämd av sin egen djärvhet och jag försökte sända ut impulser av vänliga känslor.Så mindes jag ett råd jag fått om musikens lugnande inverkan och började tyst gnola en melodi av Ravel.
-Tio minuter senare såg jag upp igen och det verkade som om hon lugnat sig.Hon hade ändrat ställning men satt kvar på stenen och såg på mig.
-Ungefär en timme hade gått på så sätt när en av mina kamrater vaknade.Det var Dima Sizov,en student från Kiev. Han frågade viskande om han kunde göra något."Nej",viskade jag tillbaka,"titta på henne var tionde minut som jag gör.Och framför allt,bli inte rädd!"
-Jag fortsatte studera apkvinnan till strax efter halv sex på morgonen då vi hade vårt korta "samtal".Det tog mig så hårt att jag svimmade,jag var ju också uttröttad. Dima fortsatte att iaktta henne i ännu en halvtimme. Då reste hon sig plötsligt,gick några meter bort och satte sig på en annan sten.Dima hörde att hon tuggade på något och lyfte på huvudet för att försöka se vad det var. Det var på så sätt han blev vittne till något fantastiskt.

HOPPADE TIO METER

-Hon hade startat långsamt och med tunga steg mot det omkring tio meter breda sund som skilde oss från övre delen av sjön.Så tog hon några snabba ansatssteg och hoppade över till andra sidan i ett jätteskutt.Där försvann hon.
När Gelyona vaknade var klockan elva på förmiddagen. Ytterligare en grupp hade anlänt och hjälpte nu till att söka efter fotspår på båda sidor om sundet.Nyheten om vårt besök hade spritt sig via radio och andra grupper tog kontakt för att få detaljer.På vår sida av sjön fanns svaga fotavtryck i marken ungefär 34 cm långa och 14 cm breda.Men mycket bättre avtryck fanns på andra sidan där hon landat efter sitt otroliga hopp.Ett par tydliga fotavtryck hittades i den mjuka marken alldeles vid stranden.

Tillsammans utgjorde de oemotsägliga bevis för att gruppen haft en nattlig besökare.Det blev en fin slutvinjett på expeditionen.Man höll på att packa och Bourtsev själv hade redan återvänt till Moskva.Nästa dag började en mödosam tredagarsvandring tillbaka till Tadjik,expeditionens utgångspunkt.

Gelyonas teckning av den varelse man döpte till "Gosha",en man som blev sedd av Nina Grinjova,en annan expeditionsmedlem.

Gelyona Siforova är tecknare till yrket, och efter sitt möte med jättekvinnan "Keha-Tchee"gjorde hon denna skiss ur minnet.Den föreställer "Keha-Tchee" sittande vid stranden av Payeronsjön där expeditionen slagit läger.

KOM FÖR ATT TA FARVÄL

-Under hela marschen kunde jag inte släppa tankarna på varelsen,säger Gelyona.Jag hade en egendomlig känsla av att hon följde efter oss, dold i buskarna.Vi kom fram sent den tredje natten till vårt läger, där två lastbilar väntade på att föra oss och vår utrustning på den smala och krokiga vägen till Dushanbe.Vi hade rest våra tält för sista gången och jag skulle just gå och lägga mig när jag hörde det kvittrande ljudet på nytt.Jag tror att det var flera stycken den här gången,Keha-Tchee hade tagit vänner med sig!

-De kom aldrig fram ur mörkret men jag visste att de fanns där och att de var vänligt stämda mot oss. Det var som om de kommit för att önska oss lycklig resa.Den känslan var så stark att alla i lägret kände den.

-Vi beslöt oss för att inte sova den natten utan stanna uppe.Vi skulle sitta runt lägerelden, sjunga gamla sånger och högläsa dikter.För att "de" skulle höra det och förhoppningsvis tycka om det.Så fortsatte vi tills gryningen kom.

-I soluppgången kände jag tydligt deras vänliga men ohörbara farväl. Jag var säker på att de hade börjat tycka om oss och,viktigaste av all,att de ville att vi skulle komma tillbaka.

-Och det ska jag också göra i juli i år när professor Bourtsevs nästa expedition reser till Pamir-Alai för att söka efter hominider. Och jag är säker på att jag får möta Keha-Tchee igen!

ETT ÄVENTYR UTAN MOTSTYCKE

I sitt hem på sjunde våningen i ett höghus i en av Moskvas förstäder bekräftar paleontologen professor Bourtsev villigt Gelyonas berättelse:
-Hon är en stark och orädd kvinna,säger han uppskattande. Och jag kan försäkra att hennes berättelse är kontrollerad i detalj.Jag har gått igenom den gång på gång.Som ledare för expeditionen har jag ansvar för vetenskapen och för mina kolleger både i Sovjet och utomlands.
-Varje ord Gelyona säger är sant!
Professor Bourtsev är lång och stilig med en välträ nad idrottsmans kropp.Han ser ut att vara en man som kan klara nästan vilka strapatser som helst.Och han har också tränat hårt för att vara beredd om något skulle gå på tok under expeditionerna i de oländiga Pamirbergen.Sina expeditionsmedlemmar har han valt ut omsorgsfullt bland tränade bergsbestigare.Alla är frivilliga amatörer som offrar sina semestrar för ett fantastisk äventyr:sökandet efter snömannen.

DE LEVER I GROTTOR OCH RISHYDDOR

Liksom Gelyona ser Igor Bourtsev fram mot nästa expedition.Han är förvissad om att den ska föra dem ett stort steg på vägen mot kontakt med,som han säger "kusiner till Neanderthalmänniskorna som levde för 40 000 år sedan". Att de finns där ute i de dimhöljda klyftorna i Pamir-Alai är självklart för honom.
-Nu vet vi exakt var vi ska söka,säger han och tar fram en karta över bergstrakterna från Singkiang i Kina i öster till Afghanistan i söder.Fåraherdarna gav oss bra tips om var vi skulle leta och de fotspår vi fann 1979 gav de slutliga bevisen.Där finns säkert flera dussin snömän och kanske ännu fler i Guissars klyftor,främst längs Siamafloden.en biflod till Varzob.
Just klyftorna kring Varzob kan kallas deras hem.
-Där strövar de omkring som obestridliga häskare över vildmarken,starkare än något av de vilddjur som finns där,himalayabjörnarna inräknade.De bor i grottor,men gör sig också hyddor av ris och grenar som de flätar ihop,på samma sätt som vi själva skulle göra om vi måste vistas där utan utrustning.
-En av våra medlemmar,Igor Misjanov,en ung man som studerar naturvetenskap i Moskva,träffade av en slump på fyra sådana hyddor.Han var ensam och hade inga vapen,så han tyckte det var klokast att ge sig av,hellre än att stå ansikte mot ansikte med fyra jättar.Senare inspekterade jag personligen platsen utan att finna något.Men Misjanovs rykte som seriös vetenskapsman gör att jag tror på hans berättelse.
-För övrigt är vapen helt förbjudna på våra expeditioner. Vi har fotoutrustning med oss och har gillrat upp kameror för att försöka få en bild av apmänniskorna.Det har aldrig lyckats;jag tror det beror på att de på telepatisk väg avslöjar alla våra trick.
Därför är det viktigt att alla medlemmarna i våra expeditioner är vänligt inställda mot hominiderna.Är de inte det skickas de hem.Vi kan inte riskera att ha sådana människor ibland oss.

-Det är också viktigt att vi är vänner inbördes.Vid ett tillfälle hade en av våra kvinnliga medlemmar med stora mentala gåvor goda förhoppningar om att få möta en hominid.Då råkade några av hennes kamrater i gruppen i en häftig dispyt. Hon tog av sin utrustning igen och vägrade gå."Eftersom ni har grälat tjänar det ingenting till",sa hon."Nu kommer han inte".Och jag är säker på att hon hade rätt.
-Som ledare för expeditionen försöker jag långsamt men säkert få till stånd ett vänskapligt förhållande till varelserna.Jag kommer inte ens att tillåta fotografering av dem förrän det målet är uppnått,trots att vi har både stillbildskameror,filmkameror och bandinspelare med oss.Jgag försöker också träna upp vår ESP-förmåga så att vi på mental väg kan nå kontakt med dem.
-När vi ger oss ut på nytt i sommar kommer expeditionen inte att omfatta mer än 40 personer,omsorgsfullt utvalda bland de drygt 200 som redan varit med mig i Pamir.Jag vill bara ha de allra bästa,och 160,som vi var förra året,visade sig vara för många.Bland de 40 utvalda kommer det att finnas minst sex medier,kanske fler.

KVINNOR FÅR LÄTTAST KONTAKT

-Gelyona har mycket starka psykiska krafter,och eftersom hon ochså är en erfaren bergsbestigare är hon ovärderlig för mig.Det gäller ochså för Nina Grinjova,en 19-årig studentska från Vorosjilovgrad.
Under vår expedition 1980 hade Nina kontakt med "sin egen" apmänniska,en manlig individ som vi döpte till Gosha.
-Att de bägge haft kontakt med hominider är typisk.-Det bevisar vad jag alltid ansett,nämligen att kvinnor,och speciellt då mediala kvinnor,är den bästa tänkbara förbindelselänken med hominiderna i deras naturliga omgivning.
Och det är vårt främsta mål:att sitta ner tillsammans med dem och utbyta informationer på telepatisk väg,hur fantastiskt det än kan låta.Jag är övertygad om att dessa varelser inte glömt sitt förflutna utan,kanske i sitt undermedvetna,lagrat tusentals års kunskap om vår jord i sina minnesbankar.
Det är till dem vi på något sätt måste få nyckeln.

HEMMETS JOURNAL
NR.24 16/6 1982.

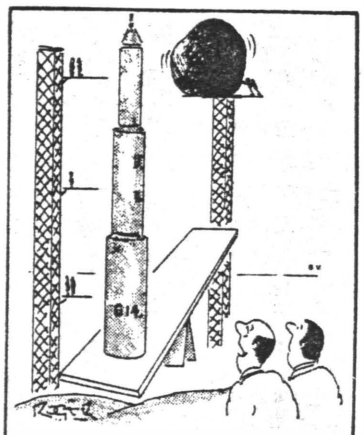

– Det här är det mest energibesparande som uppfunnits!

AFFISCHER!

25:-/st.

The black hole.

the impossible window.

The last Corvette.

water fall.

AFFISCHERNA ÄR SVARTVITA OCH I STORLEK A2 (60×45 cm). NI KAN BETALA DIREKT PÅ POSTGIRO 454 86 74-3. DET GÅR OCKSÅ ATT RINGA PÅ TEL: 026/10 88 32 OCH BESTÄLLA.
VID KÖP AV ALLA FYRA 75:-
PORTO INGÅR I PRISET.

ÄRADE MEDLEMAR !

Här har ni lite av höstens program. Så ta och boka in redan nu i almenackan de dagar ni vill gå. Ettlitet tipps, vi håller på att förnya vår utställning på torsdags träffarna, vi skall bygga modeller landskap och en hel del annat som vi senare kommer att ha på utställningar. Vill ni/du hjälpa oss med ideer och annat så är ni välkomna att hjälpa till.

Dessa dagar är det torsdags träffar i"gröna rummet":

21/10,4/11,18/11,2/12,16/12. kl.19.00

Medlemsmöte. DEN 24/10 MISSA DET INTE.

Medlemsmöte. DEN 12/12 MISSA ABSOLUT INTE DETTA. Vi kommer att ha en kombinerad LUCIA och medlemsmöte då. Medelande om detta kommer senare!

Nåväl,hoppas att ni skriver upp dessa datum i er almenacka och vi hörs på ett möte/träff. Hjärtligt VÄLKOMNA på förhand.

/STYRELSEN./
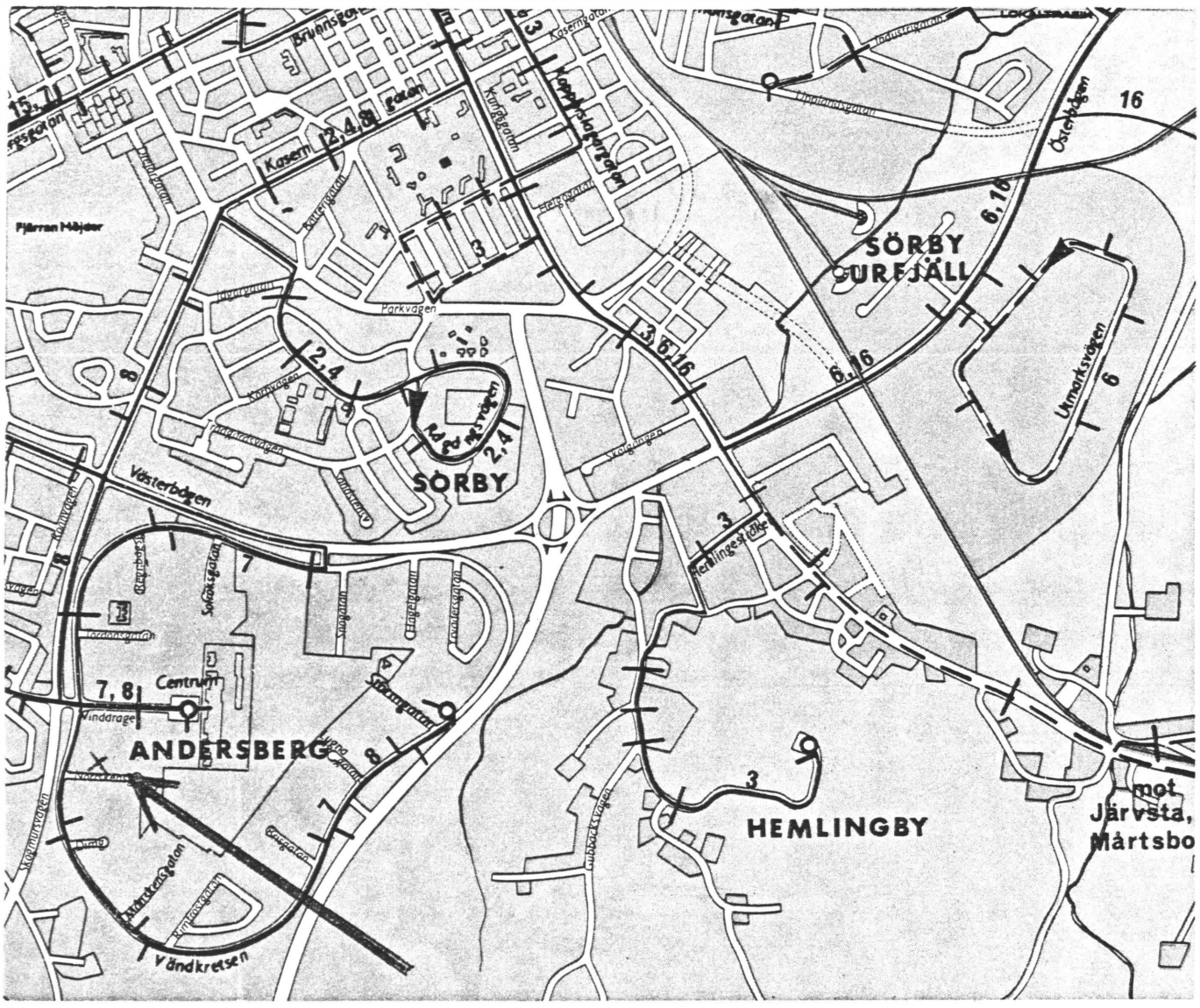
PS.Adressen till lokalen är NORRSKENSGATAN 18 nb. se karta.